

VADERBETROKKENHEID OP OBS DE TOERMALIJN

‘Wij hebben echt wat in te halen’

TEKST SANNE VAN DER MOST
FOTO'S SANNE VAN DER MOST

Samen door hoepels kruipen, samen een bal in de lucht houden, aan de hand van je pa een schuine bank aflopen en kijken wie het hardst kan rennen. Samen sporten schept een band en het is ook nog eens hartstikke leuk en gezellig. Vanuit die overtuiging werkt OBS De Toermalijn aan vaderbetrokkenheid. En dat is wel nodig, vinden de vaders, want ze hebben heel wat in te halen.

De gymzaal van OBS De Toermalijn is helemaal vol met vaders, zoons en dochters. Iedereen joelt, lacht en schreeuwt door elkaar heen. En allemaal zijn ze druk in de weer om te laten zien hoe hoog, hoe ver en hoe hard ze kunnen. De een nog trotser dan de ander. De opkomst is enorm. ‘Ik zag zelfs vaders die ik nog nooit eerder had gezien’, zegt Hasan Goldeli, vader van Seymen uit groep 2. ‘Geweldig natuurlijk

Het vaderproject op De Toermalijn was een groot succes. Zowel de vaders als de kinderen waren trots als een pauw.

dat ze zoiets organiseren. Wij waren eigenlijk een beetje jaloers op al die moeders. Op het schoolplein horen ze alles wat er speelt. Wij missen toch dingen.'

GROTE WINST

'Vaderbetrokkenheid is net zo belangrijk als moederbetrokkenheid', zegt onderbouwcoördinator Adrienne Platenburg. 'Toch zit dat er bij de meeste vaders niet standaard in. Maar nu we al die vaders zien komen, blijkt dit toch wel een heel goed idee te zijn. Dankzij dit project wordt het contact veel ontspannener. Weten welke gezicht bij welke vader hoort, dat is een grote winst. Ook voor de kinderen zelf. Je ziet ze zo ontzettend blij en trots kijken als hun vader op school is en als ze in de kring over hun vader mogen vertellen. Dan gaan hun ogen glimmen.'

PERSOONLIJK BENADEREN

Schoolmaatschappelijk werker Rubelto Baker is ook betrokken bij het vaderproject op De Toermalijn. Vanuit Schoolmaatschappelijk Werk Rijnmond (SMWR) houdt hij zich al langer met dit thema bezig. 'Essentieel voor het slagen van dit soort projecten is de welwillendheid en de interesse van de school. Die was er bij De Toermalijn absoluut.' Tijdens de voorafgaande vaderbijeenkomst bleek er gelukkig ook onder de vaders animo te zijn. 'Om uiteindelijk echt alle vaders te bereiken, moet je heel wat uit de kast halen', vervolgt Baker. 'Heel anders dan bij moeders. Die komen toch wel. Vaders moet je op een heel andere manier betrekken. Door ze persoonlijk te benaderen. Dus hebben we ze gebeld. En door het ondernemen van activiteiten. Samen sporten is stap één.'

MEER RUIMTE

'Een geweldige zet', vindt Goldeli. 'Tijdens de vaderbijeenkomst hebben we gepraat over multiculturele opvoeding, communicatie met je kind, maar ook over samen leuke dingen doen. De band met de moeder die is vanzelf al sterk. Dat kan ook niet anders na negen maanden bij je moeder in de buik. Daar komt nog eens bij dat de meeste vaders meer werken dan de meeste moeders, en ook daardoor heel wat missen. Dat halen we nu in.' Goldeli heeft veel geleerd van de vaderbijeenkomst. Over communiceren met zijn zoon bijvoorbeeld. 'Vroeger was ik altijd geneigd om na school meteen bovenop hem te springen. 'Hoe was je dag, wat

'WIJ WAREN EIGENLIJK EEN BEETJE JALOERS OP AL DIE MOEDERS'

hebben jullie gedaan, wat heb je geleerd?' De druk erop. Dat werkte eigenlijk averechts. Veel meer dan 'leuk' kwam er niet uit. En logisch ook, want hoe zou jij het vinden als iemand jou na een dag hard werken de oren van het hoofd zou vragen? Tijdens de bijeenkomst hebben we geleerd dat je je kind veel meer de ruimte moet geven. De verhalen komen vanzelf wel. En dat is waar.'

TELEFOON UIT

Een andere eyeopener was tijdsindeling. 'Hoeveel tijd heb jij dagelijks daadwerkelijk over voor je kind. En dat was een schok', vervolgt Goldeli. 'Want als je de uren optelt die je echt puur aan je kind besteedt dan is dat bar weinig. Vaak zit je toch op je telefoon, of ben je met

andere dingen bezig. Maar nu, in dat ene uurtje dat ik met mijn zoon doorbreng, ben ik ook echt helemaal met hem bezig.' Ook bij Jimmy Hoesseinbaks is er thuis heel wat veranderd sinds de vaderbijeenkomsten. 'Ik ging altijd al mee naar de voetbaltraining. Maar tegenwoordig zitten we ook samen op karate. Verder probeer ik mijn zoon zo vroeg mogelijk van de BSO te halen. Liefst al om halfvijf. Hij gaat om acht uur naar bed, dus als ie dan pas om zes uur thuis is, zien we elkaar nauwelijks. Ik ben eigen baas en ik heb drie telefoons. Maar in die drie uurtjes dat ik met hem ben, gaan ze allemaal uit. Dan ben ik maar even onbereikbaar. Maar andersom ook hoor. Want in plaats van meteen weer te gaan gamen achter die pc, doet hij nu spelletjes met zijn vader.'

